

ZAGADNIENIE PRAWNE

Dnia 26 marca 2015 roku

W sprawie z urzędu w przedmiocie nałożenia grzywny oraz przymuszenia do złożenia wniosku o ujawnienie zaległych sprawozdań finansowych na skutek zażalenia uczestniczki na postanowienie Sądu Rejonowego z dn. 22 sierpnia 2014 r.

- 1. jaki jest charakter prawny przepisu art. 594 k.s.h. a w szczególności czy wśród znamion strony podmiotowej czynów opisanych w tym przepisie znajduje się wina;***
- 2. w przypadku odpowiedzi pozytywnej na pytanie zadane w pkt. 1 czy czyn ten można popełnić nieumyślnie.***

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w G. na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym nałożył na S. B. członka Zarządu Z. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. grzywnę w kwocie 1.000,00 zł a na podstawie art. 594 § 1 pkt 3 kodeksu spółek handlowych nałożył na S. B. członka Zarządu Z. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. grzywnę w kwocie 500,00 zł .

W uzasadnieniu wskazał Sąd Rejonowy, że w dniu 10 lutego 2014 r. zostało wszczęte postępowanie z urzędu w przedmiocie niedopełnienia przez Zarząd spółki Z. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. obowiązku zwołania zgromadzenia wspólników tj. dotyczące deliktu z art. 594 § 1 pkt 3 kodeksu spółek handlowych, oraz postępowanie przymuszające do złożenia zaległych sprawozdań finansowych i innych dokumentów za lata obrotowe od 2004 do 2012.

Postanowieniem z dnia 13 maja 2014 r., sygn. akt [...], referendarz sądowy w pkt. I na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym nałożył na S.B. członka Zarządu Spółki grzywnę w kwocie 2000,00 zł, a w pkt. II na podstawie art.

594 § 1 pkt 3 kodeksu spółek handlowych nałożył na S. B. członka Zarządu Spółki grzywnę w kwocie 1000,00 zł.

W dniu 04.06.2014 r. S. B. złożyła skargę na powyższe postanowienie wskazując w treści, że Spółka nie prowadzi działalności od kilkunastu lat próbując przed laty złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości. Podała, że ponieważ Spółka nie funkcjonuje nie sporządzono od kilku lat sprawozdań ani też nie składano dokumentów księgowych w sądzie, albowiem wszystkie wyniki były zerowe. Podała nadto, że w najbliższych tygodniach skompletuje niezbędne dokumenty i złoży je do sądu. Wniosła o uchylenie postanowienia o grzywnach.

Postanowieniem z dnia 04.07.2014 r., Sąd Rejonowy wezwał, na zasadzie art. 594 § 1 ust. 3 kodeksu spółek handlowych oraz art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, członka Zarządu spółki Z. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością S. B. do złożenia dowodów zwołania Zgromadzeń Wspólników z porządkami obrad obejmującymi m.in. podjęcie uchwał o zatwierdzeniu sprawozdań finansowych za lata obrotowe od 2004 do 2012 i o podziale zysku lub pokryciu straty, w przypadku nie odbycia się tychże Zgromadzeń Wspólników (zgodnie z art. 594 § 1 ust. 3 ksh kto, będąc członkiem zarządu spółki handlowej, wbrew obowiązkowi dopuszcza do tego, że zarząd nie zwołuje zgromadzenia wspólników podlega grzywnie do 20000 zł, zwyczajne zgromadzenie wspólników z porządkiem obrad obejmującym rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania finansowego za ubiegły rok obrotowy powinno zostać zwołane przez zarząd i odbyć się w terminie sześciu miesięcy po upływie każdego roku obrotowego zgodnie z art. 231 par. 1 i par. 2 ust. 1 ksh, art. 235 § 1 ksh, dowodów nie należy składać w przypadku przedłożenia uchwał, o których mowa w pkt. II lit. c) niniejszego wezwania), a w pkt II prawidłowo wypełnionych formularzy wniosku o wpis do rejestru wzmianek o złożeniu do akt rejestrowych sprawozdań finansowych i innych dokumentów za lata obrotowe od 2004 do 2012 oznaczonych symbolami KRS-Z30 i KRS-ZN wraz dowodami uiszczenia opłaty sądowej w kwocie 40,00 zł i opłaty za ogłoszenie wpisu w Monitorze Sądowym i Gospodarczym w kwocie 250,00 zł oraz dokumentami stanowiącymi podstawę wpisu, a to: a) bilansami, rachunkami zysków i strat, informacjami dodatkowymi, obejmującymi wprowadzenia do sprawozdań finansowych oraz dodatkowe informacje i objaśnienia za lata obrotowe od 2009 do 2011 podpisanymi zgodnie z art. 52 § 2 ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (Dz. U. nr 121, poz. 591 z późn. zm.), tj. przez osobę, której

powierzono prowadzenie ksiąg rachunkowych i przez wszystkich członków Zarządu (podpisując się pod dokumentami wyżej wymienionymi należy podać datę złożenia podpisu), b) sprawozdaniami Zarządu z działalności podmiotu podpisanymi przez wszystkich członków Zarządu i spełniającymi wymogi art. 49 ust. 2 i 3 ustawy o rachunkowości za lata jak wyżej, c) uchwałami Zgromadzeń Wspólników w sprawie zatwierdzenia sprawozdań finansowych oraz podziału zysku lub pokrycia straty wraz z protokołami ze zgromadzeń i listami obecności uczestników za lata jak wyżej, d) opiniami biegłych rewidentów oraz rachunkami z przepływów pieniężnych i zestawieniami zmian w kapitale (funduszu) własnym za lata jak wyżej, jeżeli w świetle ustawy o rachunkowości istniał obowiązek poddania sprawozdań finansowych badaniu przez biegłego rewidenta, e) dokumentami potwierdzającymi posiadanie mandatów przez członków Zarządu w chwili obecnej w przypadku ich utraty na podstawie art. 202 ksh w terminie 7 dni pod rygorem nałożenia na członka Zarządu spółki S. B. grzywny w trybie art. 594 § 1 ust. 3 ksh w kwocie do 20000,00 zł oraz grzywny w trybie art. 24 ust. 1 ustawy o KRS w kwocie 2000,00 zł. Postanowienie doręczono skarżącej w dniu 17.07.2014 r.

Nadto postanowieniem z dnia 29.07.2014 r. na jej wniosek wyznaczył uczestnikowi S. B. dodatkowy termin na złożenie dokumentów wskazanych w postanowieniu z 04.07.2014 r. zgodnie z wnioskiem: do dnia 15.08.2014 r. pod rygorem nałożenia grzywny. Postanowienie doręczono skarżącej w dniu 07.08.2014 r.

W dniu 13.08.2014 r. S. B. przedłożyła wniosek o wpis do rejestru wzmianek o złożeniu do akt rejestrowych sprawozdań finansowych i innych dokumentów za lata obrotowe od 2010 do 2013 wraz z dokumentami stanowiącymi podstawę wpisu, tj. uchwałami o zatwierdzeniu sprawozdań finansowych za lata obrotowe od 2010 do 2013.

Wskazał dalej Sąd Rejonowy, iż w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego dla spółki Z. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z., jako członek Zarządu aktualnie ujawniona jest S. B.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997r. o Krajowym Rejestrze Sądowym domniemywa się, że dane wpisane do rejestru są prawdziwe. S. B. powołana została w skład Zarządu w dniu 16 grudnia 2003 r.

Przypomniał Sąd Rejonowy, iż zgodnie art. 594 § 1 pkt 3 ksh kto, będąc członkiem zarządu spółki handlowej, wbrew obowiązkowi dopuszcza do tego, że zarząd nie zwołał zgromadzenia wspólników albo walnego zgromadzenia, podlega grzywnie do

20.000 złotych. Grzywnę nakłada sąd rejestrowy. Na mocy art. 231 § 1 i § 2 k.s.h. zwyczajne zgromadzenie wspólników powinno odbyć się w terminie sześciu miesięcy po upływie każdego roku obrotowego. Przedmiotem obrad zwyczajnego zgromadzenia wspólników powinno być: 1) rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania zarządu z działalności spółki oraz sprawozdania finansowego za ubiegły rok obrotowy, 2) powzięcie uchwały o podziale zysku albo pokryciu straty, jeżeli zgodnie z art. 191 § 2 ksh sprawy te nie zostały wyłączone spod kompetencji zgromadzenia wspólników, 3) udzielenie członkom organów spółki absolutorium z wykonania przez nich obowiązków.

Na zasadzie art. 69 ust. 1 ustawy o rachunkowości kierownik jednostki składa we właściwym rejestrze sądowym roczne sprawozdanie finansowe, opinię biegłego rewidenta, jeżeli podlegało ono badaniu zgodnie z przepisami artykułu 64 ust. 1, odpis uchwały bądź postanowienia organu zatwierdzającego o zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego i podziale zysku lub pokryciu straty, a w przypadku spółek kapitałowych, towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielni oraz przedsiębiorstw państwowych - także sprawozdanie z działalności - w ciągu 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego. W myśl z art. 53 ust. 1 ustawy o rachunkowości roczne sprawozdanie finansowe jednostki podlega zatwierdzeniu przez organ zatwierdzający, nie później niż 6 miesięcy od dnia bilansowego. Ustęp 2 art. 69 ustawy o rachunkowości stanowi dalej, iż jeżeli sprawozdanie finansowe nie zostało zatwierdzone w terminie określonym w art. 53 ust. 1, to należy je złożyć w rejestrze sądowym w ciągu 15 dni po tym terminie, a także 15 dni po jego zatwierdzeniu wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 1.

W razie przekroczenia wymienionego terminu sąd rejestrowy na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o Krajowy Rejestrze Sądowym wszczyna postępowanie przymuszające obowiązanych do złożenia stosownego wniosku, w toku którego w razie niewykonania obowiązków nakłada grzywnę na obowiązanych. Osobami obowiązanyymi po myśli powyższego przepisu są członkowie Zarządu Spółki.

Wskazał Sąd, iż w określonych ustawą o rachunkowości terminach Zarząd Z. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. nie złożył do sądu rocznych sprawozdań finansowych, jak również uchwał zwyczajnego zgromadzenia wspólników w przedmiocie zatwierdzenia tychże, oraz sprawozdań z działalności podmiotu, za lata obrotowe od 2004 do 2012.

Wobec tego, iż Zarząd Spółki nie złożył do akt rejestrowych wymaganych dokumentów, a nadto z uwagi na brak dowodów zwołania przez Zarząd Spółki zwyczajnych walnych zgromadzeń wspólników Spółki, postanowieniem z dnia 4 lipca 2014 r. Sąd w postępowaniu po skardze wezwał na zasadzie art. 594 § 1 ust. 3 k.s.h. oraz art. 24 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym członka Zarządu spółki S. B. do złożenia wymaganych prawem dokumentów w terminie 7 dni pod rygorem nałożenia na członka Zarządu spółki grzywny w trybie art. 594 § 1 ust. 3 ksh w kwocie do 20000 zł oraz grzywny w trybie art. 24 ust. 1 ustawy o KRS w kwocie 2000 zł.

W dniu 13.08.2014 r. S.B. przedłożyła wniosek o wpis do rejestru wzmianek o złożeniu do akt rejestrowych sprawozdań finansowych i innych dokumentów za lata obrotowe od 2010 do 2013 wraz z dokumentami stanowiącymi podstawę wpisu, tj. uchwałami o zatwierdzeniu sprawozdań finansowych za lata obrotowe od 2010 do 2013. Jednakże nie przedłożyła tego rodzaju wniosków i dokumentów za lata obrotowe od 2004 do 2009. Brak również takich dokumentów w aktach rejestrowych. Skarżąca nie wskazała żadnych przyczyn i wyjaśnień w zakresie brakujących dokumentów.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o Krajowy Rejestrze Sądowym w razie nie wykonania obowiązku w terminie sąd rejestrowy nakłada grzywnę na obowiązanych. S. B. wykonała jedynie w części swoje zobowiązanie.

Z tych też względów Sąd, na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym postanowił nałożyć na S. B. grzywnę w wysokości 1.000 zł, o czym orzekł jak w pkt I sentencji.

Odnośnie grzywny wymierzonej na podstawie art. 594 kodeksu spółek handlowych, przyjęć należy, iż art. 594 k.s.h. nie określa przestępstw ani wykroczeń, lecz uchybienia członków zarządu spółki wynikające z niedopełnienia ściśle określonych w kodeksie spółek handlowych oraz w innych ustawach obowiązków (tak w: Rejestracja spółek Zagadnienia materialne i procesowe, Ł. Zamojski, wyd. LexisNexis, Warszawa 2008 r., str. 384, za R. Zawłocki, w: S. Sołtysiński i in. , Kodeks spółek handlowych, Komentarz t. IV Warszawa 2004). Zarząd spółki zobligowany jest wraz ze sprawozdaniem finansowym przedłożyć uchwały zwyczajnego zgromadzenia wspólników za każdy rok obrotowy. W oparciu o te uchwały Sąd stwierdza wykonanie obowiązku zwołania przedmiotowych zgromadzeń. Zarząd spółki nie przedłożył wskazanych uchwał. Pismem z dnia 11

kwietnia 2014 r., jak i w skardze, członek zarządu spółki S.B. wskazała, iż z powodu zaprzestania działalności nie były zwoływane Zebrania Wspólników, ani też zatwierdzane sprawozdania finansowe. Ponad powyższe wskazała, iż nie była w stanie zwoływać zgromadzeń. Przedmiotowej okoliczności jednakże nie udowodniła. Tym bardziej, że S. B. wraz z wnioskiem złożyła stosowne dokumenty sprawozdawcze za lata obrotowe 2010-2013. Prawdliwość przedłożonych formularzy oraz treść i forma załączonych dokumentów będą badane pod nową sygnaturą w odrębnym postępowaniu, a o uzupełnienie ewentualnych braków S. B. zostanie przez Sąd wezwana.

Mając powyższe na względzie Sąd rejestrowy postanowił na podstawie art. 594 § 1 pkt 3 ksh nałożyć na Zarząd Spółki w osobie S. B. grzywnę w kwocie 500,00 zł, o czym orzekł w pkt. II sentencji.

W zażaleniu na to postanowienie uczestniczka S. B. wniosła o uchylenie postanowienia.

Zarzuciła mu naruszenie art. 101 par 1 pkt 5 k.k. oraz art. 45 par 1 k.w.

Podniosła, że otrzymane wezwania do złożenia dokumentów dotyczyły lat 2002-2012 a złożyła dokumenty za lata 2010-2013.

Podniosła przedawnienie karania za lata wcześniejsze.

Wskazała, że spółka od lat nie prowadzi żadnej działalności a przed laty złożono wnioski o ogłoszenie jej upadłości. Złożone dokumenty wykazują stan zerowy. Składanie dokumentów za okres wcześniejszy jest pozbawione sensu.

Przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy powstało zagadnienie prawne budzące poważne wątpliwości, a sprowadzające się do pytań:

1. jaki jest charakter prawny przepisu art. 594 § 4 K.S.H. a w szczególności czy wśród znamion strony podmiotowej czynów opisanych w tym przepisie znajduje się wina;
2. w przypadku odpowiedzi pozytywnej na pytanie zadane w pkt. 1 czy czyn ten można popełnić nieumyślnie.

Jak wskazuje się w doktrynie (za: S. Sołtysiński, Kodeks spółek handlowych. Komentarz do art. 586–595 KSH (Przepisy karne) [w:] S. Sołtysiński, A. Szajkowski, A. Szumański, J. Szwaja (red.), Kodeks spółek handlowych.

Pozakodeksowe prawo handlowe. Komentarz. T. 5, Wyd. 3, Warszawa 2015) kwestia, czy stypizowane w art. 594 KSH zachowania stanowią przestępstwo lub wykroczenie, czy też są innego typu czynami bezprawnymi jest dyskusyjna.

Wskazuje się, że zarówno w komentarzach do KSH, jak i w literaturze karnistycznej pojawiają się wypowiedzi przypisujące tego rodzaju zachowaniom charakter przestępstw (por. np. J. Frąckowiak, w: Kruczalak, Komentarz, s. 891; M. Rogala, Spółki osobowe, s. 23; M. Bojarski, W. Radecki, Pozakodeksowe prawo karne, t. 2, s. 202 i n.).

Wskazuje się także, że podobne sformułowania, określające je mianem "deliktów", a nawet "występków", występowały także na gruncie starego stanu prawnego, w odniesieniu do art. 306 oraz art. 490 KH (por. A. Szajkowski, w: Sołtysiński, Szajkowski, Szwaja, Komentarz KH, t. 2, 1996, s. 1270-1271).

Jednocześnie jednak w literaturze przedmiotu charakter komentowanego przepisu określa się czasem jako dyscyplinujący (por. Kidyba, Komentarz, t. 2, s. 1182, który jednocześnie zauważa, że "sankcją w tym przypadku nie jest zagrożenie grzywną alternatywną lub łącznie z ograniczeniem wolności albo pozbawieniem wolności, ale wyłącznie grzywną". Sformułowanie tej wypowiedzi zdaje się wskazywać na to, że nie dostrzega się różnicy pomiędzy grzywną z art. 594 KSH a grzywną występującą w sankcjach przepisów art. 586-592 KSH, lecz traktuje się ją jednolicie).

Zachowania członków zarządu (likwidatorów) stypizowane w art. 594 KSH postrzegane są także jako swoiste naruszenia, umożliwiające zastosowanie środka przymusu w postaci dolegliwości finansowej, niemające jednoznacznie prawnokarnej konotacji.

W końcu, nie brak także głosów wprost odmawiających im charakteru przestępstw lub chociażby wykroczeń (A. Dermont, Przestępstwa gospodarcze, s. 85; R. Zawłocki, Przestępstwa przeciwko przedsiębiorcom, s. 135; J. Raglewski, Komentarz do przepisów karnych, passim). Ich *ratio legis* miałyby się sprowadzać do stworzenia instrumentu dającego możliwość przymuszenia członków zarządu spółki handlowej lub likwidatorów do wykonania - w sytuacjach określonych prawem - spoczywających na nich obowiązków.

Wskazuje się na to, że kary opisane w omawianym przepisie są karami dyscyplinarnymi (Zbigniew Jara. Komentarz do kodeksu spółek handlowych. Wydawnictwo C.H. Beck. Warszawa 2014).

Przechodząc zaś do rozważenia przedstawionego do oceny zagadnienia należy podnieść, że o charakterze karnym omawianego przepisu świadczyć może fakt zamieszczenia go w Tytule V kodeksu spółek handlowych zatytułowanym "Przepisy karne".

Słusznie wskazuje się w doktrynie, że nie należą do odosobnionych w naszym systemie prawa takie przypadki, w których ustawodawca - nadając nazwy odpowiednim rozdziałom ustaw zawierających pozakodeksowe typy przestępstw lub wykroczeń - określa je jako przepisy karne (S. Sołtysiński, Kodeks spółek handlowych. Komentarz do art. 586–595 KSH (Przepisy karne) [w:] S. Sołtysiński, A. Szajkowski, A. Szumański, J. Szwaja (red.), Kodeks spółek handlowych. Pozakodeksowe prawo handlowe. Komentarz. T. 5, Wyd. 3, Warszawa 2015).

Z drugiej strony o innym niż karny charakterze omawianego przepisu ma świadczyć to, że grzywnę w której w nim mowa nakłada sąd rejestrowy a nie wydział karny sądu rejonowego.

Tutaj jednak słusznie zwraca się uwagę na wyrok TK z 4 lipca 2002 r. (P 12/01, OTK-A 2002, Nr 4, poz. 50), gdzie wskazano, iż "to jaki sąd orzeka w konkretnych sprawach jest kwestią wyborów o charakterze ustrojowo-organizacyjnym, a nie materialnoprawnym".

Wydaje się, że wypowiedź ta istotnie osłabia argument, wedle którego o charakterze zachowań stypizowanych w komentowanym przepisie decydować miałyby właściwość sądu orzekającego przewidzianą w nim grzywnę (S. Sołtysiński, Kodeks spółek handlowych. Komentarz do art. 586–595 KSH (Przepisy karne) [w:] S. Sołtysiński, A. Szajkowski, A. Szumański, J. Szwaja (red.), Kodeks spółek handlowych. Pozakodeksowe prawo handlowe. Komentarz. T. 5, Wyd. 3, Warszawa 2015).

W końcu wskazuje się w doktrynie również na to, że grzywna jest określona w przepisie kwotowo a nie w systemie stawek dziennych. Próbuje się też dokonywać porównania oceny społecznego stopnia szkodliwości opisanych w przepisie zachowań (S. Sołtysiński, Kodeks spółek handlowych. Komentarz do art. 586–595 KSH (Przepisy karne) [w:] S. Sołtysiński, A. Szajkowski, A. Szumański, J. Szwaja (red.), Kodeks spółek handlowych. Pozakodeksowe prawo handlowe. Komentarz. T. 5, Wyd. 3, Warszawa 2015).

Kwestia oceny charakteru prawnego omawianego przepisu ma zaś zasadnicze znaczenie przy ocenie strony podmiotowej.

Uznając bowiem, że zachowania te są przestępstwami, należałoby przyjąć, że mamy w tym przypadku do czynienia z umyślnymi występami, które popełnić można zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym. Odpadałaby natomiast możliwość nieumyślnej ich realizacji, gdyż w dyspozycji art. 594 KSH nieumyślność jako znamię strony podmiotowej w ogóle się nie pojawia (art. 8 k.k.).

Natomiast przy przyjęciu, iż zachowania stypizowane w komentowanym przepisie są pozakodeksowymi wykroczeniami, do których zastosowanie znajduje część ogólna kodeksu wykroczeń, przyjąć należałoby, że można je popełnić zarówno umyślnie, jak i nieumyślnie (art. 5 k.w.).

Z kolei przyjmując inny charakter odpowiedzialności odpowiedzialność osób naruszających ten przepis zasadnym staje się rozważenie czy odpowiedzialność ta nie staje się odpowiedzialnością obiektywną, przy której strona podmiotowa nie odgrywa już żadnej roli.

W tym jednak wypadku powstaje zasadniczy problem ze zdefiniowaniem tej odpowiedzialności.

Powstaje pytanie czy ma być to niezdefiniowana odpowiedzialność o charakterze deliktu prawa cywilnego, jakaś swoista odpowiedzialność dyscyplinarna o charakterze cywilnoprawnym czy też grzywna orzekana wedle tego przepisu ma charakter grzywny nakładanej w celu przymuszenia do wypełnienia ciężących na osobie ukaranej jej ustawowych obowiązków.

Zastanawiająca jest jednak wtedy redakcja tego przepisu - zasadniczo odbiegająca od np. redakcji art. 24 ustawy o KRS.

W końcu odnotować również należy, że spotyka się w doktrynie inne jeszcze poglądy na temat charakteru odpowiedzialności z omawianego przepisu.

Wskazuje się na to, że zachowania opisane w przepisie stanowią quasi-karne delikty, o których orzeka sąd rejestrowy przy zastosowaniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Wskazuje się jednak tutaj na konieczność stosowania zasad materialnego prawa karnego o charakterze gwarancyjnym oraz na to, że przewinienia opisane w przepisie mogą być popełnione jedynie umyślnie (Mateusz Rodzyńkiewicz. Komentarz do Kodeksu spółek handlowych. LexisNexis. Warszawa 2013 r.).

Dlatego kwestia charakteru prawnego odpowiedzialności przewidzianej w art. 594 k.s.h. wymaga jednoznacznego rozstrzygnięcia. Brak tego rozstrzygnięcia powoduje bowiem zasadnicze trudności w stosowaniu przepisu co do którego nie jest jasne czy i jakie elementy strony podmiotowej winien sąd brać pod uwagę.

W niniejszej sprawie rozstrzygnięcie przedstawionych pytań ma również podstawowe znaczenie dla oceny podniesionego przez uczestniczkę zarzutu przedawnienia karalności oraz dla oceny prawidłowości procedowania przez Sąd Rejonowy na posiedzeniu niejawnym, a w konsekwencji również dla oceny jaki środek zaskarżenia przysługuje uczestniczce od zapadłego rozstrzygnięcia.

Biorąc powyższe pod uwagę, w oparciu o art. 390 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy postanowił przedstawić do rozstrzygnięcia Sądowi Najwyższemu zagadnienie prawne wskazane w sentencji postanowienia.

/km/